

Sygn. akt VU 889/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. D.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł.(...).

o rentę rolniczą

na skutek odwołania A. D.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł.(...).

z dnia 13 maja 2013r. sygn. (...)

oraz z dnia 09 października 2014r. sygn. (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VU 889/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2013 r. nr (...) , Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł. (...) odmówił A. D. prawa do renty rolniczej. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż biegła sądowa, która podczas toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, III Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sygn. akt IIIAUa 58/12) postępowania wydała w dniu 8 października 2012 roku opinie, w której stwierdziła, że w okresie 18 miesięcy po ustaniu prawa A. D. do renty, wnioskodawca nie był całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W odwołaniu złożonym w dniu 12 czerwca 2013 roku, wnioskodawca A. D. zaskarżył powyższą decyzję w całości domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do renty rolniczej.

W odpowiedzi na odwołanie KRUS wnosila o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 roku. Sąd Okręgowy zwrócił sprawę KRUS w celu uzupełnienia postępowania, poprzez przeprowadzenie postępowania orzeczniczego w trybie Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 31.12.2004 roku (Dz.U. 2005/6/46).

Organ rentowy po przeprowadzeniu powyższego postępowania wydał **w dniu 9 października 2014 roku decyzję, nr (...)** , mocą której Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział w Ł.(...) odmówił A. D. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy podnosząc w uzasadnieniu, iż wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy.

W odwołaniu skarżący A. D. wniósł o zmianę powyższej decyzji i przyznanie żądanego uprawnienia.

W odpowiedzi na odwołanie KRUS wnosila o jego oddalenie.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2015 roku, Sąd połączył obie sprawy celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił, co następuje:

A. D. , urodził się w dniu (...). W okresie od dnia 1 kwietnia 2003 roku do dnia 31 marca 2011 roku wnioskodawca był uprawniony do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W okresie od 1 kwietnia 2011 roku do dnia 10 stycznia 2012 roku wnioskodawca oddał w dzierżawę stanowiące jego własność grunty rolne i w związku z tym nie podlegał ubezpieczeniom społecznym rolników (dowód: umowa dzierżawy z dnia 9 maja 2003 roku k.50- 52 oraz zaświadczenie dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników , okresów podlegających zaliczeniu i opłaconych składek k.119-122 w aktach rentowych).

Od rozwiązania umowy dzierżawy tj. od dnia 12 stycznia 2012 roku A. D. został ponownie objęty ubezpieczeniem (dowód: adnotacja na zaświadczeniu dotyczące okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników , okresów podlegających zaliczeniu i opłaconych składek k.122 w aktach rentowych).

W okresie od 14 maja 2012 roku do dnia 9 listopada 2012 roku wnioskodawca korzystał z prawa do zasiłku chorobowego , po którym uzyskał prawo do zasiłku chorobowego z tytułu czasowej niezdolności do pracy, trwającej dłużej niż 180 dni

(okoliczności niesporne)

W dniu 30 kwietnia 2013 roku wnioskodawca wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do renty rolniczej (dowód : wniosek o rentę rolnicza k.116 w aktach rentowych).

W okresie 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę tj. przed 30 kwietnia 2013 roku ubezpieczeniu społecznemu rolników wnioskodawca podlegał przez okres 1 roku, 3 miesięcy i 19 dni, tj. od 12 stycznia 2012 roku do 30 kwietnia 2013 roku (dowód: zaświadczenie k.119- 122 w aktach rentowych).

Sąd Apelacyjny w Ł., rozpatrując apelację A. D. od wyroku Sądu Okręgowego- Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb., w sprawie o sygn. akt IIIAUa 58/12, dopuścił dowód z opinii biegłego psychiatry K. K. (1), która w swej opinii z dnia 8 października 2012 roku, po zapoznaniu się z zawartą w aktach sprawy dokumentacją medyczną wnioskodawcy oraz po osobistym zbadaniu psychiatrycznym wnioskodawcy stwierdziła, że rozpoznane u A. D. schorzenie z zakresu psychiatrii w postaci objawów zaburzeń lekowych, nie powoduje u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym na okres powyżej 6 miesięcy (dowód: opinia biegłego psychiatry K. K. (1) do sprawy III AUa 58/12 k.66-69, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi III AUa 58/12 k.78 wraz z uzasadnieniem k.81- 84 w aktach sprawy VU 652/11).

Wobec wniosków zawartych w opinii biegłej K. K., organ rentowy nie przeprowadzając badania orzeczniczego wnioskodawcy stwierdził, że wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Dodatkowo organ rentowy stwierdził, że data przeprowadzonego badania wskazuje, że wnioskodawca nie był niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym również w okresie 18 miesięcy po ustaniu prawa do renty. Sąd Okręgowy nie podzielając stanowiska organu rentowego w zakresie braku potrzeby przeprowadzenia postępowania orzeczniczego w trybie Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 31.12.2004 roku (Dz.U. 2005/6/46), postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 roku zwrócił sprawę KRUS w celu uzupełnienia tegoż postępowania.

Orzeczeniem z dnia 28 lipca 2014 roku, Lekarz Rzeczoznawca po rozpoznaniu jako podstawowego problemu zdrowotnego wnioskodawcy dystymii, nie uznał A. D. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym (dowód: orzeczenie Lekarza Rzeczoznawcy - k. 132-134 akt rentowych).

Wnioskodawca od powyższego orzeczenia złożył odwołania w wyniku czego sprawy nie skierowano do Komisji Lekarskiej, która zajęła tożsame stanowisko w sprawie nie uznając wnioskodawcy za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (orzeczenie Komisji lekarskiej KRUS z dnia 5 września 2014 roku k.144-145 oraz k.146 akt rentowych).

Wobec powyższego, decyzją z dnia 9 października 2014 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) z urzędu odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (dowód: decyzja z dnia 9 października 2014 roku k.1549 akt).

Obecnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- zaburzenia depresyjne i lekowe- mieszane o nasileniu umiarkowanym ;
- choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią L4/L5 i L5/S1;
- subiektywny zespół bólowy lędźwiowo-krzyżowy, obecnie bez objawów korzeniowych i ubytkowych;
- otyłość;
- pokrzywka;
- nadwrażliwość na (...) (niesterydowe leki przeciwzapalne);

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy całkowicie niezdolnym do pracy w gospodarstwie rolnym (dowód: opinia biegłych psychiatry A. R. (1) k.14-15 oraz psychologa M. P. k.19-21 oraz , neurologa A. N. (1) k.36-37, psychiatry B. J. k.55-57, alergologa T. B. k.91-92 akt sprawy).

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz. U. z 2008 r., Nr 50, poz. 291) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
2. jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
3. całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Z całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym, mamy do czynienia wówczas, gdy ubezpieczony z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (**art. 21 ust. 5 ustawy**). Niezdolność ta ma charakter trwały, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, bądź okresowy, gdy takie rokowania istnieją (art. 21 ust. 6 i 7 ustawy). Pomiędzy stronami istniał spór, co do spełnienia przez wnioskodawcę dwóch przesłanek powołanej powyżej ustawy, a mianowicie przesłanki przewidzianej w **art. 21 ust. 1 pkt 2** tj. czy jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym oraz **pkt 3** tj. czy całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Okres 5 lat, powinien przypadać w okresie 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, która w przypadku wnioskodawcy liczy się od dnia 27 czerwca 2004 roku do 26 czerwca 2014 roku. W okresie tym wnioskodawca nie

udowodnił wymaganego okresu ubezpieczenia t. 5 lat , a jedynie 2 lata 5 miesięcy i 15 dni tj. od 12 stycznia 2012 roku do 26 czerwca 2014 roku.

Natomiast dla ustalenia, czy A. D. jest niezdolny do pracy w rozumieniu przepisów cyt. powyżej ustawy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy psychiatrów: A. R. (1), B. J., psychologa M. P., neurologa A. N. (2) oraz alergologa T. B. - biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których specjalności mieszczą się zarówno schorzenie podstawowe jak i choroby współistniejące , które rozpoznano u wnioskodawcy.

Sporządzone przez wskazanych biegłych opinie, Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli wydali opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu osobistego badania wnioskodawcy. Określili w opiniach, na jakie schorzenia wnioskodawca cierpi obecnie. W zgodnej opinii wszystkich wypowiadających się w niniejszej sprawie biegłych powyższe schorzenia, na obecnym etapie ich zaawansowania, nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Biegła psychiatra A. R. (1) stwierdziła, że obecnie u wnioskodawcy występują zaburzenia lękowo-depresyjne o nasileniu umiarkowanym, które utrzymują się przewlekłe ma podobnym poziomie od wielu lat. Ponadto u A. D. zaznaczają się cechy osobowości bierno-zależnej, a funkcje poznawcze w tym pamięć są dość sprawne . Zdaniem biegłej, wnioskodawca nie ujawnia objawów psychotycznych, brak wyraźnych danych, aby występowały one na wcześniejszych etapach choroby, a tło organiczne podłoża-niepewne. W ocenie biegłej, objawy psychopatologiczne wnioskodawcy nie są jednak na tyle nasilone, aby skutkować orzeczeniem całkowitej niezdolności do pracy .

Biegła psycholog M. P. nie stwierdziła u wnioskodawcy wyraźnych cech organicznych uszkodzeń ośrodkowego układu nerwowego, a ogólną sprawność intelektualną wnioskodawcy oceniła nieco poniżej przeciętnej- R.- (...). Z psychologicznego punktu widzenia stopień nasilenia występujących u wnioskodawcy zaburzeń nerwicowych nie skutkuje niezdolnością do pracy w rolnictwie.

Biegły neurolog A. N. (1) badaniem neurologicznym nie stwierdził u wnioskodawcy objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, objawów korzeniowych i ubytkowych, ani istotnej dysfunkcji narządów ruchu, nadto wskazał, iż zdjęcia rtg kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego ujawniają jedynie umiarkowane zmiany zwyrodnieniowe. Tym samym, w ocenie biegłego neurologa, **wnioskodawca jest zdolny do pracy zarobkowej, nie jest całkowicie niezdolny do pracy w rolnictwie**.

Wobec kwestionowania opinii biegłego psychiatry A. R. przez pełnomocnika wnioskodawcy, Sąd dopuścił dowód z opinii **biegłego psychiatry B. J.**, który po rozpoznaniu u wnioskodawcy tożsamy schorzeń tj. zaburzeń depresyjno-lękowych mieszanych stwierdził, że zaburzenia **te nie skutkują jego całkowitą niezdolnością do pracy w rolnictwie**.

Biegła alergolog T. B., po rozpoznaniu u wnioskodawcy pokrzywki oraz nadwrażliwości na niesterydowe leki przeciwzapalne stwierdziła, że aktualne schorzenia alergologiczne **nie stanowią dla wnioskodawcy przeciwwskazań do pracy w gospodarstwie rolnym**; wnioskodawca nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W ocenie Sądu Okręgowego, dowód z opinii ww. biegłych nie został w sposób skuteczny zakwestionowany przez wnioskodawcę. Jak wskazuje analiza akt sprawy wszyscy biegli tj. zarówno biegli specjaliści w zakresie choroby podstawowej wnioskodawcy, (tj. zaburzenia natury psychiatrycznej) psychiatry oraz psycholog, jak i specjaliści z zakresu chorób współistniejących występujących u wnioskodawcy: neurolog, alergolog - nie znaleźli podstaw do stwierdzenia u A. D. całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że biegli w swoich opiniach rzeczowo i jasno, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w niniejszej sprawie (dokumentacja medyczna) oraz badania wnioskodawczyni doszli jednomyślnie do wniosku, iż nie jest on całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Należy pamiętać, czego wnioskodawca zdaje się nie dostrzegać, iż świadczenie rentowe przewidziane

w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników może być przyznane tylko w razie stwierdzenia **całkowitej** niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, czyli niezdolności do wykonywania jakichkolwiek prac w tym gospodarstwie. Osoba ubiegająca się o rentę ma być więc z powodu stanu zdrowia pozbawiona możliwości wykonywania prac nie tylko tych najcięższych, ale wszystkich jakie wykonuje się w gospodarstwie.

Dodatkowo wnioskodawca nie legitymuje się odpowiednim okresem podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników, albowiem w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę, wnioskodawca legitymuje się okresem podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników w wymiarze 2 lat 5 miesięcy i 15 dni tj. w okresie od 12 stycznia 2012 roku. Konkludując- wnioskodawca A. D. nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym oraz nie posiada wymaganego 5 letniego okresu ubezpieczenia społecznego rolników, przypadającego w okresie 10 lat przed złożeniem wniosku o rentę, dlatego też Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.